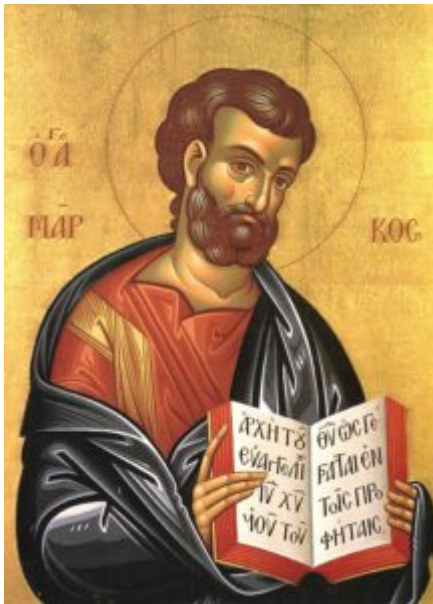

Παράκληση εις τον Άγιον Ένδοξον Απόστολον και Ευαγγελιστήν Μάρκο

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς
χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου,
ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα
τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἕξ ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς συγγραφεύς Εὐαγγελίου τοῦ θείου πλουσίαν χάριν οὐρανόθεν ἐδέξω ἀρήγευν
τοῖς τιμῶσί σε καὶ σκέπειν αἰεὶ τοὺς ὡς θεοκίνητόν σε ὑμνοῦντας γραφίδα τοῦ
Χριστοῦ τήν δύναμιν δι' ἀπείρων θαυμάτων ἐνεργουμένην πᾶσι τοῖς βροτοῖς,
θεόφρον Μάρκε, σαφῶς καταγράψασαν.

Δόξα. Το αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ
Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

καὶ ὁ Κανῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου λιτάς αἰτοῦμαι. Χ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Ἐϋΐλατον Κύριον καὶ Θεόν ἰκέτευε, Μάρκε, ὑπὲρ πάντων τῶν εὐλαβῶς τιμώντων σοῦ μνήμην τὴν ἁγίαν, πνευματοκίνητε, θεῖε ἀπόστολε.

Ἰγιέ τῆς Μαρίας τῆς εὐσεβοῦς, Βαρνάβα τοῦ πάνυ αὐταδέλφης, υἱοῦς φωτός ἀνάδειξον, Μάρκε, τοῦ ἀστέκτου ἡμᾶς τούς πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ἀπόστολε Μάρκε, θεοειδές, Βαρνάβα καὶ Παύλου συνοδίτα καὶ συνεργέ, ὁ Κύπρον σαφῶς περιοδεύσας, πρὸς σωτηρίας ἡμᾶς τρίβους ἵθουνον.

Θεοτοκίον.

Γινώσκοντες πάντες σε ἄρωγόν ταχεῖαν, Παρθένε, ἀντιλήπτορα, βοηθόν καὶ ῥύστην ἐκ πάσης βίου ζάλης τῇ πανσθενεῖ σου προσπίπτομεν χάριτι.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γραμματεὺς χρηματίσας τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, Μάρκε, κορυφῆς ἀποστόλων, Πέτρου, παρέδωκας ἡμῖν τὰς θείας ἀρχάς τοῖς σέ τιμῶσιν εὐσχήμως καὶ τῇ ἀντιλήψει σου σπεύδουσι πάντοτε.

Ἐκκλησίας κοσμητορ καὶ συγγραφεὺ ἔνθεε τοῦ Εὐαγγελίου. τοῦ θείου, Μάρκε, τόν Κύριον μὴ διαλίπης αἰεὶ πέρ ἡμῶν ἰκετεύων τῶν ἀνευφημούντων σε ὡς βάθρον πίστεως.

Λύτρωθῆναι μανίας τοῦ βδελυροῦ ὄφews καὶ αὐτοῦ δύνῃς κακουργίας, Μάρκε, τούς σπεύδοντας τῇ σῇ θερμῇ ἀρωγῇ Χριστόν ἀπαύστως δυσώπει, Οὗ τὸ θεῖον

Ὅνομα κόσμῳ ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦ παναγάθου Μητέρα ἀγνή πρόσδεξαι τάς ἱκετηρίους δεήσεις τῶν προστρεχόντων σοι καί τῶν πταισμάτων ἡμῶν ἐξαίτει ἄφεισιν πάντων ὡς Θεογεννήτριαν τῶν εὐφημούντων σε.

Διάσωσον, πνευματοκίνητε Μάρκε, τούς σέ ὑμνοῦντας ἀπό πάσης ἐπιβουλής ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος ὡς ἔχων πρὸς Κύριον παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Οἰκεῖε Χριστοῦ καί συνεργέ ἀκάματε Αὐτοῦ μαθητῶν, τό θεῖον Εὐαγγέλιον ὁ συγγράψας, δώρησαι τοῖς ἱκέταῖς σου ἄμφω ὑγίειαν τοῖς σέ τιμῶσιν ὕμνοις μελιχροῖς ἐκάστοτε, Μάρκε πνευματέμφορε.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Σῶν γραφῶν τοῖς πυρσεύμασι, Μάρκε, ὃ φωτίσας τοῦ κόσμου πέρατα, φωτίσόν μου τὴν σκοτόμαιναν τὴν ζοφώδη βίου τοῦ ἀνόμου μου.

Τόν σεπτὸν χριστοκήρυκα τῆς Ἀλεξανδρείας καί ἀρχιποίμενα, Μάρκον ὕμνοις μεγαλύνοντες τάς αὐτοῦ θερμάς λιτάς αἰτούμεθα.

Ο τοῦ Παύλου συνέκδημος ἐν δεσμοῖς, ἀπάλλαξον τοὺς ἱκέτας σου τῶν δεσμῶν φιλαμαρτήμονος βίου, Μάρκε, πάνσοφζε ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ἐπερόπτας ἀνάδειξον σχέσεων προσύλων τούς σέ γεραίροντας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, καί προσδεχομένους τὴν σὴν εὖνοιαν.

ᾠδὴ ς´ Φώτισον ἡμᾶς.

Μάρκε θεαυγές, σύν τῷ θείῳ κατὰ σάρκα σου τῷ Βαρνάβᾳ ὁ κηρύξας τόν Χριστόν ἐν τῇ Κύπρῳ, δίδαξόν με τά σωτήρια.

Ἄνθος μυριστόν Ἐκκλησίας, Μάρκε πάντιμε, εὐωδίασον ἡμῶν τὴν βιοτὴν ἀμωμήτοις λογισμοῖς καί θείαις πράξεσι.

Ῥῶου συμφορῶν τούς τιμῶντάς σε, ἀπόστολε, ἔκ τῆς Κύπρου ὡς δρμώμενον, σεπτέ, τῆς νεόδμητον ναόν νῦν ἐγειράσης σοι.

Θεοτοκίον.

Κόπασόν παθῶν ζοφερῶν ἡμῶν τόν τάραχον, Θεοτόκε, καί πρός ὄρμον γαληνόν ἀπαθείας τούς οἰκέτας σου ὁδήγησον.

Ῥδὴ στ´. Τήν δέησιν.

Ο ἄοκνος τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον Αὐτοῦ ὁ κηρύξας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καί Ἰαλεξανδρείας ἀρχιερεύς, Μᾶρκε, πρῶτος γενόμενος, μή διαλίπης τόν Θεόν ἱκετεύων ὑπέρ τοῦ ποιμνίου σου.

“Ὑμνοῦμέν σε μαθητήν τόν τίμιον τῆς τριάδος, Πέτρου, Παύλου, Βαρνάβα, τῶν κορυφαίων Χριστοῦ ἀποστόλων καί ὑψηλίου κηρύκων, κραυγάζοντες γενοῦ ἡμῖν καταφυγή ἐν ἀνάγκαις τοῖς σέ μακαρίζουσι.

Λομώπτοντας ἀνιάτως πρόσφυγας τούς σούς νόσου ἀποκάθαρρον τάχος ὡς ἱατρόν τῶν ψυχῶν καί σωμάτων τούς σέ γεραίροντας, Μᾶρκε ἀπόστολε, Ἐὐαγγελίου ἱεροῦ τοῦ Χριστοῦ συγγραφεῦ ἐνθεώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἰθύντειρα τῶν πιστῶν πρός θέωσιν, Παναγία, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς μετανοίας ὑπάνοιξον πύλας τοῖς σοῖς οἰκέταις καί δεῖξον σωτήριον ἡμῖν ὁδόν τοῖς ἐν χορῶ μεγαλύνουσι σέ, Θεονύμφευτε.

Διάσωσον, πνευματοκίνητε Μᾶρκε, τούς σέ ὑμνοῦντας ἀπό πάσης ἐπιβουλής ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος ὧς ἔχων πρός Κύριον παρῤῥησίαν.

Ἄχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικήν παρῤῥησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Εὐαγγελίου σου, Μᾶρκε, πυρσεύμασι Χριστοῦ θαυμάτων κηρύττοντος ἄβυσσον σχεδάζεις ἡμῶν τήν ἀσθένειαν καί εὐφροσύνην παρέχεις καί δύναμιν αὐτό ἀναγνώσαι τοῖς σπεύδουσι.

Προκείμενον.

Ἐἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ... ’

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ι´ 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἄστραπην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιᾶσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ ᾿Αποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων..

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μᾶρκε ἀξιόγαστε, τοῦ θείου Πνεύματος σκεῦος διαυγές, ὁμόζηλε ἀποστόλων πίστεως καὶ ἐπίσκοπε πρῶτε τῆς πόλεως τῆς ᾿Αλεξανδρείας, ὁ τόν λέοντα ὡς σύμβολον ἔχων περιίδοξον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ θείου σου, τούς πόθῳ προσιόντας σοι καὶ ἐξαντουμένους σὴν προστασίαν τῶν θηρῶν παγίδων ἐξάρπασον ταχύ τῶν νοητῶν καὶ βασιλεῦσαι ἀξίωσον πάντας σὺν τῷ Κτίσαντι.

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν Σου....

Ῥοδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τούς καρπούς σωτηρίας γεωργεῖν τόν ἰκέτην τόν σόν ἐνίσχυσον, ὡς ἂν τῆς ἀμαρτίας ἐκφύγω τὴν ἀπάτην καὶ χαρᾶς τῆς ἀτέρμονος ἐπαπολαύσω λιταῖς ταῖς σαῖς, θεόφρον Μᾶρκε.

Ἀποστόλον οἰκεῖος ἐκ νεότητος, Μᾶρκε, ὀφθείς ἐζήλωσας αὐτοῖς διακονῆσαι

καί τοῦ Χριστοῦ συγγράψαι το σεπτόν Ἐἰράγγελιον, οὗ καί ἡμᾶς τάς ἀρχάς ἀξίωσον τηρῆσαι.

Σον ἱμάτιον, Μᾶρκε, ὁ λιπών προδοσίας ἐν ὥρᾳ Κτίσαντος Γεθσημανῆ ἐν κήπῳ, Αὐτοῦ ἵνα οἰκεῖος μή γινώσθῃς, καταξίωσον ἄχρι θανάτου Χριστόν ὁμολογεῖν με χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, ἐν χερσί σου ὡς βρέφος Χριστόν, βαστάσασα, Ὅν ἔτεκες ἀφράστως, χειρῶν με τοῦ Βελίᾳρ τοῦ παγκάκου ἀπάλλαξον ἐν ἀνομίας βυθῶ ποθοῦντος, φεῦ, μέ πνίξαι.

Ἰδὴ η´. Τόν Βασιλέα.

“Ὑμνῶν σε, Μᾶρκε, ὡς συγγραφέαν θεόπνουν καί, ποιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας πρῶτον ἐξαιτοῦμαν τάς προς Θεόν εὐχαίς σου.

Τροφήν μου πέμψον ὑπόθεν, Μᾶρκε, ἀγήρω βιοτῆς τόν ὡς θεῖον τιμῶντα χριστωνύμων πάντων τῶ ὄντι τροφοδότην.

Ο ἐκ τῆς Κύπρου καταγωγήν ἔλκων, Μᾶρκε, ἔλκυσόν με πρός πόλιν τήν ἄνω, ἵνα σύν ἀγγέλοις Χριστόν ἀεὶ δοξάζω.

Θεοτοκίον.

“Ὑψίστου θρόνε περικλεές, Θεοτόκε, ἀρετῆς θρόνους ποίησον πάντων τῶν πιστῶν καρδίας τῶν σέ μεγαλυνόντων.

Ἰδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Μή διαλίπης, Μᾶρκε, ἀποστόλων γέρας, ἐνί ἐκάστῳ παρέχειν ἐκάστοτε ἄμφω ὑγίειαν, δώμην, ἰσχύν καὶ δύναμιν.

Ἀγγέλων συμπολιτα, Μᾶρκε, θεολόγων ἧ μεγαλόφωνος σάλπιγξ, προσάγαγε ἡμῶν αἰτήσεις Κυρίῳ τῶ Παντοκράτορι.

Ἰχνηλατεῖν τάς τρίβους τῶν θεοκηρύκων ἡμᾶς σεπτῶν ἀποστόλων ἀξίωσον, ὧν ἠκολούθησας, Μᾶρκε, ὁδοῖς γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Χαρὰς μου τήν καρδίαν πλήσον, Θεοτόκε, τοῦ θεοῦ Μάρκου πρεσβεΐαις καί δίωξον μακράν ὁμίχλην ζοφώδη πασῶν μου θλίψεων.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,
Χαῖροις, ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, πνευματοκινήτως Εὐαγγέλιον ἱερόν ὁ συγγράψας, Μάρκε, πρὸς κόσμου σωτηρίαν καὶ ἄνοδον πρὸς δόμους αἰδιότητος.

Χαίρει σε τιμῶσα πανευλαβῶς νῆσος τῶν Κυπρίων ὡς συνέκδημον, συνεργόν καὶ πνευματοφόρον ἀνεψιόν Βαρνάβα, δοχεῖον Παρακλητοῦ, Μάρκε πανεύφημε.

Κλείσμα τοῦ θρόνου καὶ ἀπαρχὴ τῆς Ἀλεξανδρείας, Μάρκε, ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐν Νειλῶα χώρα ἐκήρυξας πανσόφως καὶ ἔμψυχον ἀγέλην ταύτης ἐποίμανας.

Πέτρου κορυφαίου σεπτὸς υἱὸς ὤφθης κατὰ πνεῦμα, ὡς ἐκεῖνος ὁμολογεῖ, Μάρκε θεοφόρε, Εὐαγγελίου θεοῦ γραφεῦ καὶ ἀποστόλων πάντων ὁμόσκηνε.

Μὴ ἐλλίπης, Μάρκε, ἐκδυσωπῶν τὸν Δεσπότην πάντων καταπέμψαι ἡμῖν ταχύ ἄφεισιν πταισμάτων καὶ σωτηρίους δόσεις τοῖς σέ ὑμνολογοῦσιν ὡς συμπαθέστατος.

Μάρκε ἀποστόλων ἢ καλλονή, θεοῦ σου Βαρνάβα ἠκολούθησας ταῖς ὁδοῖς καὶ αὐτοῦ τό σκῆνος κηδεῦσαι ἠξιώθης πανευλαβῶς ἐν Κύπρῳ τῇ νῦν τιμῶση σε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

καί τό Ἐπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α´. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ἀποστόλων Κυρίου σεπτόν συνέκδημον, Βαρνάβα, Πέτρου καί Παύλου, καί συγγραφέα λαμπρόν ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀναμέλψωμεν Μᾶρκον, ὡς πίστεως φανόν καί ποιμένα στοργικόν τόν πρῶτον Ἀλεξανδρείας βοῶντες φώτισον πάντας ἐν ἀγνωσίᾳ τούς καθεύδοντας.

Ἐκτενής καί, Ἐπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τό ἕξις.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Μᾶρκε, ἀποστόλων συνεργέ, Πέτρου καί, Βαρνάβα καί Παύλου, ὁ τό θεόπνευστον γράφας Εὐαγγέλιον, ἡμῶν τήν δέησιν τῶν τιμώντων σε πρόσδεξαι καί ῥῦσαι θανάτου τοῦ διαιωνίζοντος τούς εὐφημοῦντάς σε ὡσπερ θείου Πνεύματος λύραν τήν πιστούς ἠδύνουσαν πάντας θαύματα Χριστοῦ ἀναγιγνώσκοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Δίστιχον·
Σκέδασον ζόφωσιν, ἀπόστολε Μᾶρκε,
Χαραλάμπους σπεύδοντος τῇ ἀρωγῇ σου